

[Justitsministeren.]

sigtet under Sagen, uforholdsmæssig Krænkelser, eller naar det begæres af den sigtede selv og Retten skønner, at offentlig Gengivelse vil forvolde ham eller hans nærmeste en uforholdsmæssig stor Lidelse.

Da disse Regler i § 31 blev givet i Loven af 1932, havde man overvejet, om man under særlige Omstændigheder skulde give Hjemmel til at lukke Dørene, saaledes som det allerede dengang var foreslaaet af det staaende Retsplejeudvalg. Man indskrænkede sig imidlertid til at forbyde, at offentlig Gengivelse kunde finde Sted, men efter de i Praksis i de senere Aar indhøstede Erfaringer maa det antages, at visse Forbrydelser, særlig naar det drejer sig om Pengeafpresning eller om visse Kønssædelighedsforbrydelser, undertiden slet ikke bliver anmeldt til Politiet, fordi den, der har været Offer for Forbrydelsen, foretrækker at forholde sig passiv, endogsaa selv om han derved udsætter sig for paa ny at blive Genstand for Pengeafpresning, eller hvad det nu er, nemlig fordi han ikke ønsker at løbe nogen Risiko for at faa Sager af den Karakter behandlet i et offentligt Retsmøde og derved faa sig selv og sit Familieliv skandaliseret.

Der er altsaa, hævdes det afgørende fra Politiets Side, visse Forbrydelser, der paa denne Maade ligefrem trives i Ly af Retsplejens Offentlighed. Det staaende Retsplejeudvalg foreslaar derfor enstemmigt, at der skabes Hjemmel til i Straffesager at lukke Dørene, naar særlige Omstændigheder giver Grund til at antage, at offentlig Forhandling vil tilføje de ved Forbrydelsen forurettede eller Vidner en uforholdsmæssig Krænkelser. I Forbindelse hermed foreslaar Retsplejeudvalget, ogsaa enstemmigt, at skabe Hjemmel til at lukke Dørene, naar det begæres af den sigtede og Retten skønner, at der ellers vilde forvoldes ham eller hans nærmeste en uforholdsmæssig stor Lidelse. Skønt jeg nærede Betænkelighed med Hensyn til denne sidste Bestemmelse, besluttede jeg mig dog til at optage Retsplejeudvalgets Forslag uændret i Regeringsforslaget, fordi der efter min Mening var afgørende Trang til Ændringer paa dette Omraade. Det var da rimeligst at lade Retsplejeudvalgets enstemmigt vedtagne Forslag danne Udgangspunktet for de nærmere Forhandlinger paa Rigsdagen, og man blev i det høje Folketing enig om at foretage forskellige Ændringer i de gældende Bestemmelser. For det første har man yderligere tydeliggjort, at Lukning af Dørene ogsaa efter de nye Undtagelsesbestemmelser altid skal have Karakter af Undtagelse, og

at man ikke bør lukke Dørene i Tilfælde, hvor man kan nøjes med de allerede gældende Regler i § 31 om Forbud mod offentlig Gengivelse af Forhandlingerne. Disse Ændringer har jeg tiltraadt, da de i Virkeligheden er af redaktionel Natur og kun paa tydeligere Maade udtrykker, hvad der tilsigtedes med Regeringens Forslag. Endvidere har man indsnævret Adgangen til at lukke Dørene af Hensyn til sigtede, eller hans nærmeste, hvad jeg ligeledes har kunnet tiltræde, da jeg som alt nævnt hele Tiden har næret Betænkelighed ved denne Udelskelse af Offentligheden af Hensyn til sigtede. Herefter enedes Folketingsudvalget om en ny samlet Affattelse af § 29, og denne Affattelse er vedtaget enstemmigt i Folketinget.

Fremdeles skal jeg i denne Forbindelse nævne Forslagets § 1017. Regeringen havde her, ligeledes efter et enstemmigt Forslag fra Retsplejeudvalget, stillet Forslag om, at det skulde være forbudt Pressen i Tiden fra Domsforhandlingens Begyndelse til Dommens Afsigelse i en Straffesag at fremsætte Udtalelser, der ud over en Gengivelse af det i Retten passerede gik ud paa at drøfte Skyldspørgsmaalet eller Sagens Udfald i øvrigt. Til Støtte for dette Forslag havde Retsplejeudvalget fremhævet, at det i den senere Tid var hændt, at Dagspressen, medens Domsforhandlingen i en Straffesag stod paa, havde indeholdt Artikler, der ret indgaaende drøftede Muligheden for tiltaltes Skyld eller Uskyld, og at dette maatte forekomme særlig uheldigt, naar det drejede sig om Nævningesager. Ved disse Sager, hvis Behandling undertiden varer flere Dage, bliver Nævningerne ifølge Retsplejelovens § 866 af Retsformanden paamindet om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afsagt, ikke angaaende Sagen maa have nogen Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dens Formand. Det vilde da ikke være særlig heldigt, om de i Bladene kunde læse længere Afhandlinger om tiltaltes Skyld eller Uskyld, og Retsplejeudvalget mente derfor absolut, at dette Supplement til § 1017 vilde virke heldigt. Under Behandlingen af dette Spørgsmaal i Folketinget er der foretaget nogle Ændringer i denne Bestemmelse. Tidsrummet for Gyldigheden af Forbudet mod Pressens Omtale er blevet udvidet, saa at det gælder lige fra Sagens Begyndelse, hvilket ogsaa er mere rationelt end det af Retsplejeudvalget foreslaaede, idet et Forsøg paa at paavirke Domstolene ellers frit vilde kunne gøres lige indtil Domsforhandlingens Begyndelse. Omvendt